

ఒత్తున్న

చంపించి విచారించి కథలు

చిత్రమైన చంద్రమామ కథలు

రచయిత
శైలి

వెల : రూ. 50-00

ఇదండీ కథల నున్న....!

1. లకుమాదేవి	05
2. పసికిరాని మనిషి	10
3. వజ్రదత్తుడు	12
4. దుర్యాసుడు - అంబలిషుడు	16
5. శాపఫలం	18
6. ఘురానా దొంగ	20
7. రక్తదానం	23
8. అసలు నేరస్తుడు	26
9. సంక్రాంతి అల్లుడు	30
10. సిర్పుక్కాసికి మూలం	34
11. శ్రీకృష్ణుడు - శకుని	36
12. చెవిలో ఒక మాట	38
13. కాలంకాని కాలంలో	41
14. గృహప్రవేశం	43
15. మిత్రమా ! ఛేమమా !	46
16. నెరవేరని ప్రతిజ్ఞ	49
17. పలవర్తన	52
18. శునకజ్ఞ	56
19. అధర్థ దేవత	58
20. ఐపుడి కోలక	60
21. గుడ్డి బిట్టగాడు	62
22. అసలైన ప్రేమ	66
23. రాముడు - సీల వర్ణుడు	68
24. సీతాపత్తి తెలివి	71
25. శ్రీవాలి హృదయంలో	73
26. విమర్శ	76
27. దొంగకు మర్ఖద	78
28. ఆవు ఆత్మాహతి	82
29. హనుమంతుని కనుపిష్ట	86
30. వైశాలి కోలక	90
31. భూతిలోని శక్తి	92
32. ఓర్చులేని వాడు	94

లక్ష్మణదేవ

వైకుంర వాసుదైన లక్ష్మినారాయణులు గరుడవాహనంపై ప్రయాణిస్తూ మర్క్షలోక యాత్రకు బయలుదేరారు ఈ లోకంలో చూడవలసిన రమణీయమైన ప్రదేశాలను తిలకించి తిరిగి వైకుంతానికి తిరిగి వస్తుండగా, ఆదే సమయంలో రత్నపురి మహారాజు శివదత్తుని పట్టపురాణి లకుమాదేవి తలారా స్నానంచేసి, ఏదంతస్థల భవనం పైభాగాన నిలబడి, అందమైన తన కురులను ఆరబోసుకుంటూంది గరుడవాహనంపై ఉన్న శ్రీహరి లకుమాదేవిని చూశాడు. లకుమాదేవి అపురూప సౌందర్యానికి శ్రీహరి మనస్సు చలించింది “అహ! ఏమి అందం ఆమెది!” అని అనుకున్నాడు - మనసులో.. ప్రకృణే ఉన్న లక్ష్మీదేవి శ్రీహరి మనోభావాన్ని గ్రహించి, “స్వామీ! పరస్తమీద అలా వ్యామోహం పెంచుకోవడం మహాపాపం!” అంది.

“దేవీ! ఆమె అందం నన్ను చలింప చేసింది, ఆమెను చేపట్టిన రత్నపురి రాజు శివదత్తుడు నిజంగా ఎంతో అదృష్టవంతుడు!” అనుకున్నాడు శ్రీహరి లోలోన బాధపడ్డూ.

ఆ బాధతోనే శ్రీహరి వైకుంరం చేరుకున్నాడు. రేయంబవళ్ల లకుమాదేవియే శ్రీహరి కళ్ల ముందు మెదలుతూంది. ఆమె తలపుతో శ్రీహరి అన్నపాసీయాలు విడిచిపెట్టి శేషపాస్సు వదిలి ఎక్కడికి వెళ్ళడం లేదు. శ్రీహరి పరిస్థితి లక్ష్మీదేవికి ఓ జటిల సమస్యగా తయారయింది.

ఓ రోజున నారదుడు మహాతి మీటుకుంటూ వైకుంతానికి వచ్చాడు. శేషపాస్సుపై విచారంగా శయనించి ఉన్న శ్రీహరిని చూశాడు, విచార వదనంతో ఉన్న లక్ష్మీదేవిని కూడా చూశాడు. ఏదో విశేషం జరిగి ఉంటుందని అనుకున్నాడు. లక్ష్మీదేవిని ప్రకృతు పిలిచి, సంగతమేమిటని ప్రశ్నించాడు.

అప్పుడు లక్ష్మీదేవి లకుమాదేవి సంగతి వివరించి, “నారదా! ఆయన అలా బాధపడ్డుండటం నేను సహించలేకున్నాను. నా పారబ్ధం కాకపోతే, ఆ లకుమాదేవి ఆయన దృష్టిలో పడాలా?” అంది విచారంగా.

‘ఓహో ! స్వామివారి బాధకు కారణం ఇదన్నమాట? చూడమ్మా! అనవసరంగా నీవేమీ చింతించకు, ఈ సంఘటన ఓ విధంగా దేవతలమేలుకే జరిగింది!’ అన్నాడు బ్రహ్మపుత్రుడు.

“నాకు ఏర్పడిన ఈ సంఘటన వల్ల దేవతలకు కల్గేమేలు ఏమిటి నారదా?” అనడిగింది లక్ష్మీదేవి.

“తల్లి! వృత్తాసురుడనే దానవుడు శివుని గురించి ఫోరంగా తపస్సు చేశాడు. కొన్ని వేల సంవత్సరాలకు శివుడు వృత్తాసురుని తపస్సుకు మెచ్చి, అతని ముందు ప్రత్యక్షమై “భక్త! ఇక నీ తపస్సు చాలించు, నీ తపస్సుకు మెచ్చాను, నీకే వరంకావాలో కోరుకో!” అన్నాడు.

అంతట వృత్తాసురుడు శివాన్ని స్తోత్రం చేసి, “ఈశ్వరా! పార్వతి వల్లభా! నీలకంఠా! శంకరా! నీ దివ్యదర్శనం వల్ల నా జన్మ తరించింది. నాకు చావులేకుండా వరం ఇప్పటి” అనడిగాడు.

“వృత్తాసురా! మరణం ప్రతి జీవికి సహజమే కదా! ఆ వరం నీవు కోరడం బాగాలేదు! ఇంకేద్దెనా వేరే వరం కోరుకో!” అన్నాడు పినాకపాణి. వృత్తాసురుడు కొంతసేపు దీర్ఘంగా ఆలోచించి, “స్వామి! నియమనిష్టలు కల్గిన మహాభక్తురాలి ద్వారా శ్రీ మహావిష్ణువుకు జన్మించిన పుత్రుని వల్ల నాకు చావు కల్గేవరం అనుగ్రహించు!” అనడిగాడు.

“తథాస్తు!” అని దీవించి అదృశ్యమయ్యాడు శివుడు. వృత్తాసురుడు బాగా యోచించే వరం కోరాడు. నియమనిష్టలు కల్గిన భక్తురాలిని వంచించడం, ఆమె వల్ల సంతానం పొందడం అసంభవమని తలచాడు అసురుడు. శ్రీహరి వల్ల ఆ పని జరగదని వృత్తాసురుని నమ్మకం. లకుమాదేవి మహాశివభక్తురాలు. ఆమె పొందు లభించడం శ్రీహరికి అసాధ్యం, అయితే వృత్తాసురుని మరణానికి శ్రీహరి ఆమె పొందుతో సంతానం కలగడం అవసరం!” అని వివరించాడు నారదుడు.

“ఇది జరిగేపనేనా నారదా?” అనడిగింది లక్ష్మీదేవి.

“ఉపాయం ఉంటే ఎటువంటి అపాయమైనా గెలవవచ్చు. నాకీ ఆలోచన తళ్ళింది!” అంటూ నారదుడు తన ఆలోచనను లక్ష్మీదేవికి వివరించాడు రఘుస్వంగా.

“నీ ఆలోచన బాగానే ఉంది. నారదా! ఇక నీవు రంగంలోకి దిగవచ్చు!” అంది లక్ష్మీదేవి సంతోషంగా.

“ముందు స్వామివారి దర్శనం చేసుకుని, ఆ తరువాత కార్యరంగంలోకి దిగుతాను!” అని చెప్పి, నారదుడు శ్రీహరి దగ్గరికెళ్లి ఆయనను నిద్రనుండి లేపి, “స్వామీ! మీ బాధకు గల కారణం లక్ష్మీదేవి నాకు వివరించింది. లకుమాదేవిని నేను తీసుకొచ్చి మీకు అప్పగిస్తాను. అయితే, మీరు లకుమాదేవితో వేరే భవనంలో కాపురం పెట్టాలి. వారానికాకసారి మీరు లక్ష్మీదేవి దగ్గరికెళ్లి ఆమెను సంతోషపర్చాలి. లక్ష్మీదేవితో నేను ఆలోచించే చెప్పున్నాను!” అన్నాడు కలహభోజుడు.

“సరే నారదా! నీ ఇష్టప్రకారమే కానీయ్!” అన్నాడు శ్రీహరి.

అప్పటికప్పుడే, నారదుడు రత్నపురి రాజ్యానికి చేరి, లకుమాదేవిని దర్శించాడు. “తల్లి! నీ వల్ల ఇష్టుడొక కార్యం జరగాలి. ఆ కార్యానికి నీ సహాయం కోరివచ్చాను!” అంటూ నారదుడు తనకు కావలసిన సహాయాన్ని లకుమాదేవికి వివరించాడు.

“స్వామీ! ఓ మంచి కార్యానికి నా సహాయం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది. మీ కోరికను నేను నెరవేరుస్తాను!” అని ప్రమాణం చేసింది లకుమాదేవి.

“సంతోషం తల్లి!” అన్నాడు నారదుడు.

ఇక్కడ శ్రీహరి తన భవనంలో కూర్చొని, లకుమాదేవి కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు.

ఇంతలో బ్రహ్మమానస పుత్రుడు లకుమాదేవిని వెంటబెట్టుకుని శ్రీహరి దగ్గరికొచ్చి, లకుమాదేవిని శ్రీహరికి అప్పగించి, “స్వామీ! నేను తలచిన కార్యం నెరవేరింది. మరి నేనిక వెళ్ళాస్తాను!” అని చెప్పి శ్రీహరి దగ్గర సెలవు తీసుకుని మహతి మీటుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. శ్రీహరి లకుమాదేవితో రేయింబవళ్ల కాలం గడువుతున్నాడు! కొంతకాలానికి లకుమాదేవి గర్జం ధరించింది హస్తానక్షత్రయుక్త మిథున శుభలగ్నమందు లకుమాదేవి పండండి మగపిల్లాడ్ని కన్నది. ఆ బిడ్డకు శ్రీహరి ‘జయతేజుడు’ అని నామకరణం చేసి, అల్లారు ముద్దుగా పెంచసాగాడు.

జయతేజుడు యుక్తవయస్సుడయ్యాడు.

వృత్తాసురుని ఆగడాలు రోజు రోజుకీ మితిమీపోతున్నాయి

నారదుడు దేవతలకు దైర్యం చెప్పి తిన్నగా వృత్తాసురుని దగ్గరికెళ్లి “వృత్తాసురా! జయతేజుడనే యువకుడు నిన్ను చంపడానికి దేవతలందర్నీ సమీకరిస్తున్నాడు” అన్నాడు. “ఎవడా జయతేడుజు? అయినా, నాకు ఇప్పట్లో మరణం లేదు. శ్రీహరికీ, ఓ భక్తురాలికీ జన్మించిన బిడ్డ చేతిలోనే నాకు మరణం!” అన్నాడు వృత్తాసురుడు మీసంమెలివేసూ.

“నిజమే వృత్తాసురా, శ్రీహరికీ, లకుమాదేవి అను భక్తురాలికి పుట్టిన బిడ్డదే జయతేజుడు! ఆలస్యం చేయకు, వెంటనే వెళ్లి, జయతేజుని చంపి, నిన్ను నీవు రక్కించుకో! ఇప్పుడు జయతేజుడు సర్వముఖి సరోవరం దగ్గర విహారిస్తున్నాడు, అతన్ని చంపడానికి ఇదే తగిన సమయం!” అని చెప్పి అక్కణ్ణంచి చల్లగా జారుకుని, తిన్నగా సర్వముఖి సరోవరం దగ్గర విహారిస్తున్న జయతేజుని కలిసి, “నాయనా జయతేజి! నిన్ను చంపడానికి వృత్తాసురుడనే రాక్షసుడు వస్తున్నాడు, జాగ్రత్త సుమా!” అని అక్కణ్ణంచి మరల తిన్నగా వైకుంఠం చేరుకున్నాడు.

వృత్తాసురునికి, జయతేజునికి హోరా హోరీగా కత్తి యుద్ధం సాగుతుంది. జయతేజుని చేతిలో చచ్చిన అనేక మంది రాక్షసుల శవాలు చెల్లాచెదరుగా పడున్నాయి. ఆకాశం నుండి శ్రీహరి కుమారుని యుద్ధాన్ని తిలకిస్తున్నాడు.

వృత్తాసురుని దెబ్బకు ప్రతిదెబ్బ తీస్తున్నాడు జయతేజుడు. ఉన్నట్టుండి వృత్తాసురుని చేతిలోని కత్తి ఎగిరి అవతల పడింది. ఆ సమయంలో అనుకోకుండా వృత్తాసురునిలో ‘చాపు’ అనే భయం ఏర్పడింది. పారిపోబోతున్న వృత్తాసురుని వెంటాడి, హతమార్చాడు జయతేజుడు. దేవతలు ఆకాశం నుండి జయతేజునిపై పూలవాన కురిపించారు. శ్రీహరి, లకుమాదేవి, నారదుడు జయతేజుని ముందు ప్రత్యక్షమయ్యారు. శ్రీహరి జయతేజుని దీవించాడు.

ఆపుడు నారదుడు శ్రీహరితో “స్వామీ! ఈ సంతోష సమయంలో నేను మీ కొక నిజాన్ని వెల్లడించాలనుకుంటున్నాను!” అన్నాడు.

“ఏమిటా నిజం నారదా?” అనడిగాడు శ్రీహరి.

“ఇప్పుడు మీ చెంతనున్న లకుమాదేవి నిజంగా రత్నపురి రాజు శివదత్తుని భార్య

కాదు. ఆమె రూపంలో వున్న మీ భార్య లక్ష్మీదేవి!” అన్నాడు. మరుక్కణం లకుమాదేవి రూపంలో వున్న లక్ష్మీదేవి నిజరూపం దాల్చింది.

“నారదా, ఏమిటిదంతా? అంతా అయ్యామయంగా ఉంది” అన్నాడు శ్రీహరి.

“స్వామీ! వృత్తాసురుని మరణం మీకూ, ఓ భక్తురాలికి కళ్లిన సంతానంవల్ల కల్గువలెను గదా! దైవప్రేరణ వల్లనే మీ మనసు మహాభక్తురాలైన లకుమాదేవిపై లగ్నమయింది. లక్ష్మీదేవి ద్వారా సంగతి పూర్తిగా గ్రహించి, నేను లకుమాదేవి దగ్గరికి, “తల్లి! వృత్తాసురుని మరణం శ్రీహరికీ ఓ భక్తురాలికి కళ్లిన సంతానం వలన కలుగుతుందని చెప్పాను. దైవప్రేరణవల్ల శ్రీహరి మర్యాలోక యూత్ర కొనసాగిస్తూ, నీమీద మనసు పడ్డాడు. నీ భక్తి ఫలాన్ని లక్ష్మీదేవికి దానం చేస్తే, నీ రూపంలో లక్ష్మీదేవి శ్రీహరి ద్వారా బిడ్డను కంటుంది. అతడు వృత్తాసురుని చంపి, లోకానికి మేలు చేస్తాడు!” అని అడిగాను; అంగీకరించింది లకుమాదేవి. లక్ష్మీదేవి లకుమాదేవిగా మారింది. మీ ఇద్దరివల్ల జయతేజుడు జనించి, వృత్తాసురుని చంపాడు!” అని వివరించాడు నారదుడు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

<http://kinige.com/book/Chitramaina+Chandamama+Kathalu>

* * *